

Sømandskoneforening: Nærvær kan gøre en forskel

Sømandskoneforeningen af 1976 trues bl.a. af Facebook. „Det er ikke det rigtige sted at diskutere vores problemer,“ siger formanden.

NETVÆRK

Af Jørgen Høg

Sømandskoneforeningen af 1976 har i dag 175 medlemmer, og det er for lidt, mener formanden, Charlotte Munk fra Fredericia.

Hun kæmper for at gøre foreningen synlig, fordi hun mener, at medlemmernes fysiske nærvær kan gøre en forskel for de familier, der skal undvære deres fædre i længere perioder.

„Det er vigtigt at have en sømandskoneforening, fordi vi skal have et sted, hvor vi kan dele vores tanker og vores frustrationer med nogle ligestillede.“

„Det er f.eks. meget aktuelt lige nu, at søfolk bliver lovet, at man kommer hjem ved næste havn. Men i næste havn, der var afløseren altså heller ikke. Hvad skal man sige til børnene? Far kommer jo ikke hjem alligevel. Vi har også haft mange snakke om pirateri. Skal manden fortælle, at han befinder sig der? Eller skal han fortælle det, når han er ude af det igen? Hvad skal man sige til børnene? De får det altså også lige ind i hovedet i fjernsynet,“ forklarer Charlotte Munk.

„Det kan da godt være, at vi kan diskutere det på Facebook. Men jeg synes ikke, at det er det rigtige sted at diskutere det. Det skrevne

medie kan også misforstås. Jeg synes, det er så vigtigt, at man holder fast i, at man skal komme ud af døren. Nærvær kan gøre en forskel. Tingene er for alvorlige til, at man bare chatter på nettet om dem. Der er mange, der siger: Hvorfor har vi ikke vidst, at I fandtes? når de først kommer ind til os,“ fortsætter Charlotte Munk.

„Vi arbejder for at have et sammenhold for en sømandsfamilie. Vi behøver ikke at komme med en hel masse forklaringer om, hvorfor lige det er, som det er. Vi er alle i samme båd. Vi ved lige præcis, hvad vi snakker om, når man tror, at ens mand kommer hjem. Det gør han altså

ikke, eller han skal ud før tid, eller hvordan børnene reagerer, når man er midt i en periode, hvor han ikke har været hjemme i fem-seks uger,“ siger Charlotte Munk til Søfart.

Hun oplever ofte, at folk, der ikke har sømandslivet inde på livet, ganske enkelt ikke forstår, hvad det vil sige at have behov for et særligt netværk.

„Folk tror, at man har netværk nok. Men det der netværk, hvor ens mand kommer hjem kl. 16. De ved ikke, hvad de snakker om. Det er meget nemmere at diskutere tingene med nogen, der kender det på egen krop. Meget nemmere.“

„De, der har en mand, der kommer hjem hver dag

kl. 16, kan godt finde på at sige: „Hvorfor er du egentlig sammen med ham?“ Så svarer jeg: „Fordi kærlighed, det er ikke ens job.“ Jeg tror, at 99,5 pct. af alle sømandskoner på et tidspunkt har sagt: „Det liv kunne jeg aldrig leve. Jeg skal aldrig nogensinde giftes med en sømand.“ Men der er alligevel en stor del, der er blevet det.“

Foreningens største udfordring er at hverve nye medlemmer. Til landsgeneralforsamlingen den første weekend i oktober i Faaborg har man hyret familietereapeuten Lola Jensen til at holde foredrag om, hvordan en familie bliver påvirket af disse sømandsudfordringer.

Charlotte Munk håber på et pænt fremmøde, selvom hun er klar over, at det bliver svært.

„Jeg har indset, at de ambitioner, som jeg havde med det, kan man ikke indfri alene. Der er en lang vej kamp for at komme frem til nogen, der synes, at det her er en god ide.“

„Tiden er en anden, end da vi startede i 1976. Dengang havde man ikke den samme mulighed for kommunikation. Jeg kan godt være bekymret for, at tiden er så meget en anden, at den nærhed, som er rigtig dejlig at have, når man mødes, den forsvinder, fordi folk bare sidder hjemme ved computeren.“

Sømandskone: „Man møder nogle ligesindede“

Mia Kofoed er gift med en elektriker i Søværnet: „I foreningen møder jeg forståelse og opbakning,“ siger hun.

TIL SØS

Af Jørgen Høg

Mia Kofoed fra Ringsted er gift med Morten Kofoed, som er elektriker på Niels Juel i Søværnet. Sammen har de to små børn på to et halvt og et halvt år. Ofte er han væk flere uger ad gangen, og i år er han ikke hjemme juleaften. Afsvarene er ikke det værste, det værste er vennernes manglende forståelse for deres liv.

Hvorfor er du medlem af foreningen?

„For at snakke med nogen, der har forståelse for situationen. Det kan godt være svært for familie og venner og veninder at forstå, at man kan leve med, at man har hus og børn og en brændeovn og et fyr, der skal fyldes, og en mand, der ikke er hjemme. Det er der mange, der ikke lige kan se meningen med. Jeg har nogen bekendte, der har sagt, at hvis det havde været deres mand, der ville i Søværnet, så var de gået fra ham. Det ville de ikke kunne holde ud. Så tænker jeg, at så er det, fordi de ikke har fun-

det den rette, der skal være plads til at prøve det, man gerne vil. Vi snakkede meget om det, inden han søgte ind. Han skulle arbejde på kongeskibet, da vi mødte hinanden. Da han var færdig med det, kom han ud som almindelig elektriker. Da havde vi en almindelig hverdag sammen, men han blev ved med at snakke om, at han gerne ville ud at sejle. Så måtte han jo prøve at søge ind, og så måtte vi se, om hvordan det var. En ting er, at man møder en mand, som er ansat i Søværnet. Og man møder ham som den person, han er der, hvor man ved, at han er ude. Så er der forskel, når man er vant til at være hjemme sammen, og han så lige pludselig skal ud at sejle.“

Morten Kofoed: „Jeg er nødt til at bide alt det her hjemme i mig, for det er bare en del af jobbet. Til gengæld får jeg en masse fede oplevelser, når jeg er ude, og når jeg kommer hjem, så har jeg en glad kone. Så er man nyforelsket igen. Jeg kan sagtens forstå, at min kone har behov for at være i en sømandskoneforening. Det er en rigtig god

Mia og Morten Kofoed fra Ringsted med den yngste Ester på halvandet år til venstre og den ældste Agnes på to et halvt år til højre.

„Jeg har nogle bekendte, der har sagt, at hvis det havde været deres mand, der ville i Søværnet, så var de gået fra ham.“

MIA KOFOED

ting. Så man kan mødes med nogle, der er i samme båd.“

Hvilke episoder kan være særligt udfordrende for en sømandskone?

„Det er, når han ervæk i længere tid. Sidste vinter var han væk i tre uger. Da havde jeg født den største og var højgravid med den næste. Når det er vinter, og man bor i et gammelt hus, så har man brændeovn og et pillefyr, der skal fyldes. De der sække var ret tunge, når man var højgravid og havde en baby

på armen, der ikke kunne gå. Det var lidt udfordrende.“

Hvilken god grund vil du give til sømandskoner til at blive medlem af foreningen?

„Det vil helt klart være på grund af sammenholdet og forståelsen for ens situation. Der er rigtig god forståelse og god opbakning. Hvis man har nogle ting, man gerne vil ud med, så kan man altid snakke med folk i foreningen. De ved, hvordan man har det. Man møder nogle ligesinde-

de. Men det er ikke, fordi det kun er hårdt. Det er også superdejligt at få lov til at prøve at savne hinanden så tit. Folk, der ser hinanden hver dag, da kan det godt gå hen bare at blive en vane. Man kan glæde sig til, at han kommer hjem, og når han kommer hjem, så er man helt nyforelsket.“

Hvilke fordele har du ved at være medlem?

„Jeg har været medlem i et år, så jeg har foreløbig kun oplevet kontakt gennem Facebook, og at vi ses en gang om måneden med den sjællandske gruppe. Jeg deltager også i generalforsamlingen for at møde nye mennesker og for at se, om det er noget, jeg kunne tænke mig at fortsætte med. Det er vigtigt at møde folk fysisk. Man kender

folk bedre, og man får en bedre kontakt.“

Hvad er det værste ved at være gift med en sømand?

„Det er hårdt at savne, men det er en følelse, ikke alle mennesker har hver dag. Jeg kan ikke se noget, der er værre, andet end de perioder, hvor han er længere tid væk.“

FAKTA

- Hjemmeside: www.sømandskoner.dk
- Medlemmer: 175, målet er 500 medlemmer.
- Landsgeneralforsamling på Hotel Faaborg den første weekend i oktober.